

at tro, at det er en nødvendig Bestanddel af god Nationaløkonomi at udvise en vis Haardhed eller Brutalitet nedadtil i Samfundet; men jeg udtalte før Glæden over, at der ogsaa indenfor konservative Kredse er Syn for, at denne Politik, ogsaa fra et økonomisk Synspunkt set, er forfejlet.

Det er set fra mit Synspunkt beklageligt, at den Indskrænkning i Arbejdsløshedsfondens Virksomhed, som en midlertidig Nedgang i Arbejdsløsheden gør mulig, skal give Anledning til saa megen Uro og berettiget Bitterhed, som denne Bekendtgørelse fra den højtærede Ministers Side har gjort. Man skulde efterhaanden tro, at dette Ministerium havde den Opfattelse, at det alene levede af at skabe Uro i Arbejderstanden. Jeg vil nødig tro det, og jeg maa da mene, at det i Stedet for skyldes, at denne Sag har været undergivet den højtærede Ministers bekendte uheldige Haand. Hvad skulde i Virkeligheden synes lettere end at administrere Arbejdsløshedsfonden paa en tilfredsstillende Maade, netop i en Periode, hvor Arbejdsløsheden er nedadgaaende? Hvad skulde i Virkeligheden synes lettere? Men den højtærede Indenrigsminister formaar ogsaa her som paa saa mange andre Omraader at behandle Problemerne paa en saadan Maade, at der bliver den størst mulige Uro. Det er snart saaledes her i Landet, at man med nogenlunde Sikkerhed kan forudsige, at en Sag, som overlades til den højtærede Minister, altid maa mislykkes. Kommer den højtærede Minister med betydende Lovforslag til Rigsdagen, kan man altid være vis paa, at disse Lovforslag er barberet, saa de er ukendelige, naar de forlader Rigsdagen. Skal den højtærede Minister i Kraft af sin Stilling lede Forhandlinger mellem forskellige Sider af Erhvervslevet, kan man næsten være vis paa, at disse Forhandlinger strander, mislykkes. Udsteder den højtærede Minister et Cirkulære, kan man med omtrent matematisk Sikkerhed beregne, hvor mange Dage der vil gaa, før der kommer et nyt Cirkulære, som siger det modsatte. Og ikke paa noget Omraade har den højtærede Ministers Virksomhed været værre end paa den sociale Lovgivnings Omraade, og det er i højeste Grad beklageligt, fordi der til den sociale Lovgivning knytter sig saa umaadelig store økonomiske Interesser.

Jeg har den Opfattelse, at Venstre har Grund til at beklage, at Partiet i 1920, i Magtfyldens Dage, ophævede Socialministeriet. Det var Meningen fra Venstrepartiets Side den Gang, at der skulde

ligge noget symbolsk i, at Socialministeriet ophævedes. Der skulde ligge det symbolske deri, at Socialpolitikken hermed i Danmark var sat paa den rette underordnede Plads, som tilkom denne Politik. Men det er den Slags Beslutninger, som ikke kan lade sig udføre i Praksis i vor Tid; thi Socialpolitikken er gennem den sidste Menneskealder rykket frem til at blive en saare betydende positiv Side i hele Landets økonomiske Liv, og den Minister, der sættes til at lede og forestaa Sociallovgivningen uden at beherske den, vil altid blive sit Land en dyr Mand. Jeg vil nødig sige noget ubehageligt til den højtærede Indenrigsminister, men jeg vil dog til Slut sige, at jeg tror, at den højtærede Minister skulde forstaa, at i dette Øjeblik er den almindelige Opfattelse Landet over denne, at Ministeren er blevet for dyr paa den Plads, han i Øjeblikket sidder paa.

Man vil forstaa efter de Udtalelser, jeg her er fremkommet med, at vi fra vor Side i og for sig ganske kan billige Indholdet af den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Stauning. Jeg maa dog sige, at jeg savner i denne Dagsorden en Begrundelse for den Misbilligelse, som Dagsordenen er Udtryk for overfor Indenrigsministeren. Naar man beklager den Stilling, Ministeren har taget, er det dels ud fra det Synspunkt, at Ministeren har ladet ganske haant om rent objektive Oplysninger i den Sag, han er sat til at administrere, og dels, fordi han har truffet Afgørelser, som vil kunne føre utaalelige Byrder over paa Kommunerne. Jeg vil derfor anbefale det høje Ting at føje en saadan Begrundelse ind i Dagsordenen og tillader mig derfor at foreslaa en Paastand paa Overgang til Dagsordenen af følgende Indhold:

„Idet Folketinget beklager den af Indenrigsministeren ved Cirkulære af 13. Juli d. A. truffne Afgørelse angaaende de arbejdsløse — en Afgørelse, der ikke har taget tilbørligt Hensyn til de fra Arbejdsdirektoratet foreliggende faktiske Oplysninger, og som uden Anvendelse af omfattende Dispensationer vilkaarligt vil forskyde økonomiske Byrder fra Arbejdsløshedsfonden til Kommunerne —, og idet Folketinget opfordrer Ministeren til at underkaste Sagen en ny Prøvelse og raade Bod paa den Uret, som ved Cirkulæret øves mod mange Tusinde Borgere, der uden egen Skyld er ude i Arbejdsløshed, gaar Tinget over til Dagsordenen.“